

Gelencsér Milán

Óda whitmani témára

„Hiszem, hogy a csillagok művénél egyetlen fűszál sem kevesebb,
s csakugyan tökéletes a hangya, meg a homokszem, s az ökörszem tojása nem kevésbbé,
(...) s a kérőző tehén lehorgasztott fejével túltesz minden szobrokon.”

Ó, hogy milyen tökéletes a Világ!
Tökéletes elferdült tengelye, benne minden utolsó baktérium,
Tökéletes az Én és a Szuperén, ha az utóbbi nem tökéletesebb,
Tökéletes a rozsdás siló égbetörő ambícióival, becsülni kell őt,
Tökéletesség vesz minket körbe, Tökéletességet reggelizem,
És ott az Isten is a Tökéletességben, nem pedig fordítva,
Tökéletes a ginsbergi koponya,
Tökéletes a Mindenség Költészete Nyrt.,
Tökéletesség pelyhedzik a hasakon, ott búvik porban, ereszben
és ott van az Örökkévaló Univerzum túl-felén is,
Tökéletes a szedercsíra...
Hiszek egy Rousseaut, egy Tökéletességben kiegyenlítő társadalmat,
Hiszem az utópia türannoszának eltaposását a szerelmes szemekben,
Hiszem, hogy a fecskék is egy magasabb létcélért csoportosulnak és
én egy nap együtt szürcsölhetek velük hagymalevest,
Hiszem félelmeim létjogosultságát, hiszem Heron basszusfanfárjainak gyógyító erejét,
Hiszem hogy a szavak üressége eleve elrendeltetés, mert Nekünk kell
benépesíteni a szavak ürességét felsőbb parancsra szerelemmel
hússal élesztővel hangulattal és a Tökéletes Világ megéneklésével,
Hiszek a halszagú éjjelekben és a megelevenülő víziókban,
Hiszek egy Napban, egy Folyóban és hiszem az Abszolútumot, hiszem, mert félem,
Hitemmel áldok minden forradalmárt, minden vakondot és minden pitypangot,
sőt, Áldott pitypangot tűzök mellemre, hogy majd én is Pitypang lehessenek,
Áldom Hitemmel az egész Tökéletes Világot!